

har de forsøg, der indtil videre har været lavet, jo vist, at noget af det, som folk er allermest opmærksomme på i den forbindelse, er at kunne få tidsforskudt aflytning og tidsforskudt sening.

Hvis man eksempelvis laver en hardwareafgift, som er megabitrelateret, så kan vi risikere, at Folketinget på den ene side gerne vil have udbredt digital radio, digitalt tv, men så kommer KODA så f.eks. i den anden ende og siger hov, hver gang, der skal sælges sådan et fjernsyn eller sådan en radio, eller hvad vi skal kalde de modtagere. Så skal der pludselig lægges en afgift på, som vil forhindre udbredelsen af digital radio og digitalt tv.

Det er den slags ting, som jeg håber man tager med i det udvalgsarbejde, så vi ikke kommer til at skyde os selv i foden.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 65:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod udsendelse af porno på ukodede betalingsfri tv-kanaler.

Af Frank Dahlgaard (UP).
(Fremsat 5/12 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Det er regeringens vurdering, at den nuværende lovgivning på området yder en tilstrækkelig beskyttelse af børn og unge i forbindelse med visning af programmer med pornografisk indhold.

Der er ikke bestemmelser i radio- og fjernsynsloven, som forhindrer udsendelser af por-

nografiske programmer på tv hverken lokalt eller landsdækkende. Det er dog ikke ensbetydende med, at der ingen regulering finder sted. Der er for både danske og udenlandske tv-kanaler fastsat bestemmelser om programmernes indhold og placering med henblik på beskyttelse af mindreårige. Reglerne er fastsat med udgangspunkt i EF-direktivet om tv uden grænser. De danske regler fremgår af bekendtgørelsen om lokalradioer og fjernsynsvirksomhed, hvor § 3 indeholder følgende bestemmelser:

For det første, at der ikke må sendes programmer, som i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske udvikling, herunder navnlig programmer, som indeholder pornografi eller umotiveret vold.

For det andet, at andre programmer, som kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske udvikling, ikke må sendes, medmindre det ved valget af sendetidspunkt eller ved tekniske foranstaltninger sikres, at mindreårige i udsendelsesområdet normalt ikke ser eller hører udsendelserne.

Regeringen lægger vægt på, at holdningen til pornografi i Danmark er relativt liberal, og at denne tradition også må afspejle sig i reglerne for udsendelse af pornoprogrammer i dansk tv. Regeringen lægger samtidig vægt på, at sådanne programmer sendes på en måde, som sikrer, at mindreårige normalt ikke vil kunne se eller høre udsendelserne. Denne holdning er som nævnt afspejlet i de gældende regler for programvirksomhed.

Det er endvidere vurderingen, at reglerne ikke tillader porno, som f.eks. er ekstremt voldelig eller indeholder tvang. Dette stemmer fint overens med de holdninger, som et stort flertal i Folketinget gav udtryk for i forbindelse med forespørgselsdebatten den 10. november 2000 om pornografiske billeder i offentlige rum, rejst af hr. Frank Dahlgaard.

Når det som i det konkrete tilfælde drejer sig om lokal-tv, er det efter radio- og fjernsynsloven det lokale radio- og tv-nævn, der udsteder programtilladelsen, og som fører tilsyn med virksomheden, herunder påtale af overtrædelse af loven.

Den nu landskendte, lokale tv-station har af det lokale nævn fået påbudt først at sende porno efter kl. 24. Dette påbud ligger på linje med de danske satellit-tv-tilladelser, der indeholder en bestemmelse om, at ukodede programmer med pornografisk indhold først må udsendes efter kl. 24.

Jeg vil også gerne rette den misforståelse, at der bliver vist pornografi på offentligt støttede kanaler. Den københavnske lokal-tv-station modtager ingen offentlig støtte til sine programmer, og stationen betaler selv for sendeudstyr, som det er tilfældet med alle lokale tv-stationer.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at opfordre de lokale nævn til at tænke mere lokalt, når de udsteder programtilladelser.

Lad mig desuden gøre opmærksom på, at i henhold til aftalen mellem regeringen, SF og CD om mediepolitikken 2001-2004 er der nedsat en arbejdsgruppe med sagkyndige inden for lokalradio og -tv. Arbejdsgruppen skal bl.a. vurdere anvendelsen af de lokale sendemuligheder, herunder programvirksomhedens tilknytning til det lokale område. Arbejdsgruppen vil i den forbindelse se nærmere på håndtering af spørgsmålet om udsendelse af pornografiske programmer i lokal-tv.

På denne baggrund finder regeringen ikke umiddelbart anledning til at indføre et forbud mod udsendelse af porno på ukodede betalingsfri tv-kanaler, da der allerede gennem den nuværende lovgivning er taget højde for den nødvendige beskyttelse af børn og unge.

Jytte Wittrock (S):

Den 1. juli 1969 blev pornoen frigivet i Danmark med den konservative justitsminister Knud Thstrup i spidsen. Den seksuelle liberalisering blev indført, censur på billeder og bøger afskaffet. Der er gået godt 30 år siden, og udviklingen er på alle måder gået videre.

Også inden for medieverdenen har vi haft en stor udvikling. Vi kan hente tv-udsendelser ind i stuen, ikke kun fra Danmark og Europa, men stort set fra hele verden. Tv er uden grænser, og et forbud på danske kanaler vil ikke kunne udelukke, at pornografi alligevel kan hentes ind i danskernes stuer via fjernsynet. Bl.a. derfor har vi EF-direktivet, »Tv uden grænser«, hvori der findes regler om beskyttelse af børn og unge.

I Danmark har vi radio- og fjernsynsloven med tilhørende bekendtgørelser. Og hermed mener vi i Socialdemokratiet, at der er givet mulighed for en tilstrækkelig og nutidig regulering på området. Det lokale radio- og tv-nævn kan med loven i hånden påbyde, at pornografiske udsendelser først sendes efter kl. 24, og dermed beskytter vi børnene.

Resten er efter vores opfattelse forældrenes opgave, og den opgave tror vi på at forældrene kan løse. Og vi har tillid til, at de lokale nævn

holder øje med, at spilleregler overholdes. Det er de valgt til. Det er deres opgave.

I øvrigt synes vi i Socialdemokratiet, at en nutidig afbalanceret holdning til tv-udsendelsernes indhold er fornuftig. Vi ønsker at fastholde armlængdeprincippet. Vi ønsker ikke at være smagsdommere. Vi ønsker ikke at være moralens vogtere, og vi ønsker ikke censur genindført. På denne baggrund afviser vi forslaget.

Da De Radikales ordfører på området, hr. Henrik Svane, ikke er til stede i salen, skal jeg på De Radikales vegne også afvise forslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg vil spørge fru Jytte Wittrock, om man ikke på baggrund af Socialdemokratiets almindelige sympatiske indstilling til at værne om miljøet mod miljøsvineri og til at begrænse røg, støj og møg også dér under møg skulle have pornografiske udsendelser på ukodede kanaler ind. Er det ikke sådan, at frihed er meget godt, men frihed indebærer vel også, at folk kan blive fri for noget, de gerne vil være fri for: røg, støj og møg og porno på programmer, som altså bare drøner lige ind i stuen?

Og er fru Jytte Wittrock ikke bekendt med, at i virkelighedens verden er der masser af børn og unge, der lørdag aften f.eks. er oppe også efter kl. 24 og har deres eget tv på værelset, og dermed har man en situation, hvor de ser disse ting, og det er ikke godt for dem?

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Det er sikkert rigtig nok, at der er nogle, der har adgang til at se det efter kl. 24. Men vi mener ikke i Socialdemokratiet, at det er os politikere herinde på Christiansborg, der skal tage ansvaret for alle forældres børn. Der er også et forældreansvar, og der skal altså en aktiv handling til, før man får den dér synsforurening, som det jo så må være, hvis vi snakker om billeder.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jo, men det er jo en meget lille aktiv handling. Hvis man zapper rundt på kanalerne i det københavnske område, hvor en tredjedel af befolkningen bor, og klokken er over 24, så kommer man ind på nogle udsendelser, som er stærkt pornografiske. Og er fru Jytte Wittrock ikke bekendt med, at psykologer og pædagoger, der kender til børn og deres udvikling, helt klart og

samstemmende siger, at dette her er ikke sundt for børnene, men det modsatte? Og har Folketinget og vi som politikere ikke et ansvar for at hjælpe forældrene med at klare deres ansvar?

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Jeg bliver nødt til at gentage, at vi i Socialdemokratiet har den opfattelse, at vi hjælper forældrene rigeligt, og at vi ikke vil påtage os forældreansvaret. Der skal stadig væk foretages en aktiv handling, og hvis forældrene ikke vil have, at børnene ser den slags efter kl. 24, ja, så er der en opgave, som det er deres opgave at løse.

Kim Andersen (V):

Venstres ordfører, hr. Jens Rohde, kan ikke være til stede i aften, så jeg skal derfor gøre Venstres synspunkter i denne sag gældende.

Jeg vil gerne sige, at i Venstre synes vi ikke, at det er en offentlig opgave at distribuere porno til befolkningen. Lad det være slået fast med det samme. Vi mener således heller ikke, at frekvenser, der er afsat til lokale formål, og hvor flere af programudbyderne får offentlig støtte, bør benyttes til udsendelse af porno. Frekvenser er offentlige ressourcer, så længe disse ikke er solgt. Det ligger også i loven.

Sendetilladelse udstedes af de lokale nævn, som bærer ansvaret for, at programmer, der sendes, også har en lokal relevans. Det har porno efter vores opfattelse ikke, og vi finder derfor, at radio-tv-nævnet allerede inden for de nuværende rammer kan inddrage lokale sendetilladelser, såfremt disse bruges til at udbrede porno.

Men derfra og til at lave et decideret forbud mod udsendelse af porno er der også et stykke vej. Hr. Frank Dahlgaard skyder simpelt hen gråspurve med kanoner med dette beslutningsforlag.

Til at begynde med må vi spørge, om det er et generelt problem. Hertil er svaret klart nej. Der findes i dag én eneste kanal, der ukodet udsender porno fra midnat. Det sker på en lokal kanal, og rammerne for lokal-tv har vi netop beskrevet. For den er der altså ikke grund til at udstede et forbud. Her ligger ansvaret for indholdet i nævnet. Ellers findes der overhovedet ikke jordbase-rede kanaler i Danmark, som udsender porno.

Hr. Frank Dahlgaard prøver at give indtryk af, at vi her står med et kæmpeproblem i Danmark. Men det er altså ikke tilfældet. Og vi skal ikke til at lovgive på baggrund af en enkelt ka-

nals udsendelser fra midnat, især ikke når nævnet allerede har beføjelser til at standse udsendelserne, såfremt man finder det rigtigt. Det er fuldstændig vanvittigt at spille Folketingets tid på en enkelt kanal i København, når der herudover overhovedet ikke findes noget problem.

Dernæst er et decideret forbud også problematisk, for det må nødvendigvis indebære, at vi tager konsekvensen og forbyder porno generelt. Det er vi imod i Venstre, men hvis hr. Dahlgaard dog bare ville tage konsekvensen af sin holdning og fremsætte det forslag, så kunne vi debattere pornoen på et reelt grundlag. Det andet her er blot udtryk for hykleri og populisme, som ingen kan bruge til noget.

Der er ikke noget problem med pornokanaler i Danmark, og udsendelserne på den københavnske kanal kan standses med den nuværende lov i hånden, det er simpelt hen et spørgsmål om, hvad det lokale nævn vil udstede sendetilladelser til.

Det ville være dejligt med lidt proportioner i denne debat. Det hjælper dette beslutningsforlag ikke just til, og vi må derfor afvise forslaget.

Så skal jeg hilse fra hr. Brian Mikkelsen og sige, at de synspunkter, jeg her har givet udtryk for, også dækker Det Konservative Folkepartis indstilling til beslutningsforlaget.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Hvis ellers jeg hørte rigtigt efter, så fik Venstres ordfører – eller i hvert fald talsmand her – givet udtryk for ganske mange synspunkter. Det var sådan set stort set det hele. Og kan man det, og er der sammenhæng i det?

Altså på den ene side går Venstre ikke ind for, at der skal udsendes porno frit. På den anden side siger man: Det kan også klares, fordi de gældende bestemmelser kan stoppe det. Men det sker jo ikke, det er jo ikke stoppet.

Og så kan man sige, at det er en lille kanal. Jamen den dækker en tredjedel af den danske befolkning. Og at »skyde gråspurve med kanoner« – det ved jeg ikke. Jeg finder det her vigtigt. Det har været fremme i den offentlige debat. Er Venstres talsmand ikke klar over, at så sent som i begyndelsen af det her år var der en avis, der kundgjorde en meningsmåling, som sagde, at 86 pct. af befolkningen er imod billedpornografi, og det her er en del af det?

Så der er ingen tvivl om, at et stort vælgerflertal ønsker, at der bliver gjort en indsats fra Folketingets side.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Hr. Dahlgaard har haft taletid til at gentage nogle af de synspunkter, han har i den her sammenhæng. Der var egentlig ikke nogen nye spørgsmål, opfattede jeg, til mig. Men jeg vil gerne slå fast, at det er ikke, fordi vi synes, at vi skal udbrede pornoen ad den her vej. Men vi slår simpelt hen fast, at der i loven om de lokale radio-tv-nævn er hjemmel til at standse den, hvis man vil. Det er altså en lokal afgørelse.

Den vurdering og den afgørelse betror vi i Venstre gerne de mennesker og myndigheder, som vi har siddende i de lokale radio-tv-nævn. Det er i korthed vores syn på sagen, så det må hr. Dahlgaard så indstille sig på at vi ikke er enige om. Men det er altså en respekt for det lokale, yderste led, som vi virkelig nærer.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jamen jeg forstår da synspunktet nu i hvert fald. Det er altså det lokale selvstyre, der skal klare det her. Det er da også en klar liberal holdning. Men er Venstres ordfører ikke klar over, at man altså vurderer det forskelligt – men det er måske også i overensstemmelse med Venstres holdning – i Københavnsområdet og i Østjylland, hvor man netop ikke sender det her og har drøftet det? Men det skal altså ske ude decentralt.

Jeg fik ikke rigtig bekræftet, om man fra Venstres side synes, at det bare er i orden, at der bliver sendt de her pornografiudsendelser, når det nu er efter kl. 24, eller om man ikke synes, det er i orden, men bare synes, at det skal de altså finde ud af ude i landet lokalt.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Lovgivningen på området er helt klar. Der er hjemmel til at inddrage disse sendetilladelser, hvis de benyttes til at distribuere et indhold, som man ikke kan lide eller ikke er enig i. Det er en lokal afgørelse i radio-tv-nævnene, og det afspejler, hvad der er yderst fornuftigt i den sammenhæng og med den indretning, vi har givet administrationen af sendetilladelsen: At det naturligtvis er lokale afgørelser, der skal skinne igennem. Så det er helt i overensstemmelse med Venstres grundholdninger også på det her område, at der er forskel i vurderingen i Østjylland og i København.

Aage Frandsen (SF):

Som det allerede er blevet sagt, så findes der ret præcise regler på det her område med hensyn til, hvad det er muligt at se, hvad det er muligt at sende, og også hvem der forvalter det efterfølgende.

Det er ikke i Danmark forbudt at sende pornografiske udsendelser, heller ikke via tv og radio, men der er, som det allerede er sagt, beskyttelse i forhold til børn og unge, og det gælder i forhold til pornografiske udsendelser. Det gælder også i forhold til voldsfilm i det hele taget, og derfor kan man spørge: Hvad er det, man tager mest skade af som barn? Er det voldsfilm, eller er det pornografi, og der tror jeg da nok, at nogle af de voldsfilm, der sendes tidligere end kl. 24, også kan skade børn. Så hvis man anlægger det kriterium, så er der nok en hel del ting, som man skulle se på.

Derfor er det vigtigt at sige: Hvem er det så, der har ansvaret? Og dét ligger jo meget klart i loven. Og der er også, som ministeren var inde på, nedsat et udvalg, som kigger på lokalradio- og lokal-tv-nævnenes kompetence, sammensætning m.v., og udvalget vil i løbet af få måneder være færdigt med sit arbejde. Så i det omfang de når frem til et eller andet, der vedrører de her områder, så vil det nok også være lidt problematisk, hvis vi begyndte at blande os i det. Men det ændrer ikke ved, at vi under alle omstændigheder mener, at det er meget problematisk, hvis vi begynder at tage stilling til, hvad der skal sendes i de forskellige lokalradioer og på lokal-tv.

Det ændrer ikke ved, at vi synes, at det er meget lidt klædeligt, at lokale tv-stationer sender den slags udsendelser, og jeg aner ikke, hvad jeg ville have gjort, hvis jeg sad i det lokale tv- og radionævn i København, for jeg har jo ikke set de pågældende udsendelser. Jeg tror nok, jeg ville have haft den indstilling, som man har i det område, jeg kommer fra, nemlig Østjylland, nemlig at det synes man ikke om.

Men der mener man noget andet her, og det respekterer vi, og det er altså også ud fra en betragtning af skadevirkningen. Det er, har jeg forstået, mellem kl. 24 og et eller andet tidspunkt, hen på morgenen måske, at den slags udsendelser sendes, og skadevirkningen er således begrænset, og beskyttelsen af børnene er tilgodeset ved, at det er på det tidspunkt.

Men det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi synes, at lokal-tv-stationerne indimellem ud fra kommercielle betragtninger bruges uhensigtsmæssigt i forhold til, hvad vi forestiller os.

Men det ændrer jo ikke ved, at vores holdninger jo ikke er det, som er gældende, for det er lokalnævnene, der tager stilling til det. Det er dem, der har ansvaret, og det er uafhængigt af, hvilken holdning jeg og mit parti privat deler.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg synes, det kunne være interessant lige at se, hvad der er sket i Folketinget de sidste 3-4 måneder i forbindelse med den sag, vi drøfter her. Jeg har været lidt nede i arkiverne og se.

Den 10. november 2000 drøftede Folketinget emnet under en forespørgsdebat, hvor der blev fremsat et forslag til konkret vedtagelse. Det blev ganske vist kun støttet af Kristeligt Folkeparti, Dansk Folkeparti og dagens forslagsstiller.

Men 5 dage senere havde CD også et forslag her i Folketinget, som kom ind på nogenlunde de samme emner, som vi nu drøfter her i dag. Så må man jo formode, at der i hvert fald er mindst et parti mere, der står bag.

Og for at det ikke skal være helt ved siden af, så var socialministeren, der trods alt har et vist ansvar for vores børn og unge, i Folketingets spørgetime den 21. november 2000, og så vidt jeg husker, var socialministeren meget optaget af netop de her problemstillinger. Så jeg ved ikke, om regeringen er hundrede procent enig i den her sag, og det er trods alt, når alt kommer til alt, socialministeren, der står med et overordnet ansvar for vores børn og unge.

Jeg synes ikke, man skal være så afvisende over for det her forslag, som mange tilsyneladende har været. Man påberåber sig hele tiden, at alt er, som det skal være, og at man bare kan gribe ind, og at man kan dit og man kan dat.

Jeg tror, at der i brede dele af befolkningen – det er trods alt dem, vi repræsenterer – er en skepsis over for meget af det, der vises for børn og unge. Derfor synes jeg, at et flertal her i Folketinget bør se det, evt. med kulturministeren i spidsen. Hun kunne kalde alle ordførerne ind og så se på, om der måske var nogle ting, vi kunne rette i de her ting, for netop lige præcis på det område, hvor det drejer sig om vore børn og unge, synes jeg, at det er utrolig vigtigt, at et bredt flertal i Folketinget står bag de foranstaltninger, der skal foretages.

Noget skal der i hvert fald ske, og det burde kulturministeren nok også gå ind i sit lønkammer og erkende – og så stå i spidsen for at ændre tingenes tilstand.

Helge Bo Jensen (EL):

Enhedslisten kan ikke støtte forslaget af flere forskellige grunde. For det første er vi imod censur også i denne her sammenhæng. Staten skal ikke kontrollere, hvad folk ser. Vi vil ikke have en statslig censurkomité, og hvem skulle f.eks. også definere, hvad der er porno?

Kvaliteten af det, der sendes på tv, skal og bør naturligvis diskuteres løbende som en vigtig del af den offentlige debat, men det er vigtigt, at det ikke er et statsligt organ eller en justitsminister eller en kulturminister, der skal foretage afgørelser i den forbindelse.

For det andet er vi imod det samfundssyn, som vi aner bag forslaget. Vi ønsker ikke at gå tilbage til et snerpet, hyklerisk og sexforskrækket samfund, som man kan læse mellem linjerne at forslagsstilleren måske gerne så tilbage – før 1969 i hvert fald.

For det tredje kunne man jo diskutere, hvor alvorligt det problem er, vi står over for. Hvad er problemet i, at nogle, måske kun en enkelt tv-kanal, sender porno efter kl. 24?

Jeg finder ikke, at det er dokumenteret fra forslagsstillerens side, og jeg har heller ikke hørt om det andre steder, at det skulle være særlig skadeligt i forhold til f.eks. voldelige film, altså at det skulle have en særlig skadelig virkning at sende de her udsendelser, uanset hvad man i øvrigt måtte mene om dem.

Noget andet er så, som der refereres til i forslaget, at tv-kanaler betragtes som en del af det offentlige rum, men er det nu helt rigtig? Jeg ved ikke, hvordan det er med hr. Frank Dahlgaaards fjernsynsapparat, men på vores derhjemme er der nu en tænd/sluk-knap, og vi har såmænd også en fjernbetjening. Det tror jeg også de fleste andre apparater har, så man har mulighed for at komme væk fra kanaler og udsendelser, man ikke gider eller ikke vil se på.

Så vi synes, det er problematisk bare at betragte det som en del af det offentlige rum. Det er nogle bevidste valg, som man må foretage.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlggaard (UP):

Enhedslistens ordfører siger, at det ikke er dokumenteret, at det skulle være skadeligt for børn og unge at se pornografi. Det mener jeg jo det er.

I andet afsnit i bemærkningerne til mit forslag har jeg skrevet om det. Jeg har godt nok ikke henvist til undersøgelser, men jeg troede, at man læste aviser. I denne her sag har det jo været

ganske meget oppe de sidste måneder. I den offentlige debat har pædagoger og psykologer entydigt sagt: Dette her er ikke godt for børn og unge.

Pædagogerne har i institutionerne sagt, at børns, også meget små børns leg bliver mere og mere grænseoverskridende, og de krænker hindansens blufærdighed, og det er lege, der ikke blev leget tidligere.

Der er selvfølgelig ikke tale om, at vi skal tilbage til en snerpet victoriansk fortid. Men der er tale om med det her forslag at forsøge at beskytte vores børn.

(Kort bemærkning).

Helge Bo Jensen (EL):

Jeg erindrer nu meget godt, at der i det materiale, som hr. Frank Dahlggaard selv fremskaffede i forbindelse med forespørgselsdebatten, var en lang række artikler bl.a. fra norske forskere og videnskabsfolk, der havde gravet i det her. Der var ikke nogen konklusion, hvor de kunne sige, at det her var farligt, eller at det havde de og de skadevirkninger.

Hvis man ikke er overbevist om dét, hvis forældre har et andet synspunkt, så er der jo stadig væk den mulighed at slukke for apparatet.

Tove Videbæk (KRF):

Tak til hr. Frank Dahlggaard for det her forslag. Det er en modig handling, for man ved, at når man vover sig ind på det her område, så bliver man nemt skydeskive for latterliggørelse og skuldertræk fra både medier og kolleger.

Men hr. Frank Dahlggaard har ret i, at porno altså ikke hører hjemme på ukodede betalingsfri kanaler. Da billedpornografien i sin tid blev frigivet, var det jo helt klart hensigten, at mennesker, der absolut ville købe porno, skulle kunne få den. Og det var så det.

Men sådan er det ikke i dag. Udviklingen har medført, at der nu er porno overalt i det offentlige rum og også nu på ukodede betalingsfri kanaler. Den sammenligning, som hr. Frank Dahlggaard bruger med tobaksrøg og tobaksfri miljøer, synes jeg er god.

Egentlig synes man jo også, at vi allerede i bekendtgørelsen om lokalradio og fjernsynsvirk-somhed har en håndterbar regel, der siger, at der ikke må udsendes programmer, der i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske og psykiske eller moralske udvikling, herunder navnlig programmer, som indeholder pornografi eller umotiveret vold.

Men denne bekendtgørelse brydes jo eller tolkes meget forskelligt, og så er vi jo lige vidt. I Århus forbyder man porno, mens man i København ikke er helt sikker på, om porno i alvorlig grad kan skade mindreårige.

I mine øjne efterlader bekendtgørelsen ingen tvivl om, at de pornofilm, der sendes, både overtræder bekendtgørelsens ord og ånd.

Der nævnes i beslutningsforslagets bemærkninger helt rigtigt, at det først og fremmest er forældrenes ansvar, at deres børn ikke konfronteres med pornografi, ligesom det er forældrenes ansvar, at børnenes miljø i det hele taget er sundt og trygt. Og det er jo rigtigt.

Men det bliver utrolig svært for forældre at værne børnene, når pornoen sådan set findes overalt i det offentlige rum. Bare tænk på porno-blade i butikker og kiosker. Forældre skal jo simpelt hen lade børnene blive hjemme, når de går ud og handler, hvis de ønsker at skåne dem for porno. Den står jo fremme overalt i børnehøjde.

For nylig har Søndagsavisen foretaget en undersøgelse af danskeres indstilling til porno, og det viser sig, at ca. 80 pct. af danskerne ønsker et forbud mod porno i børnehøjde i butikker og kiosker.

Jeg mener ikke, at det stemmer overens med regeringens mening om danskernes holdning til porno. Tværtimod understreger denne undersøgelse, at danskerne har en massiv modvilje mod porno i det offentlige rum. Og der skulle da også kun ganske få dage til, før en gruppe piger kunne samle 20.000 underskrifter imod porno.

Retten til selvbestemmelse krænkes kort sagt af pornografiens uhæmmede frie tilstedeværelse i vores kulturs offentlige rum, og mange forældre føler sig magtesløse.

Pornoen er jo ikke bare frækt tv. Den er også med til at give børn og unge billeder, som de tror er virkelighed. Og dét i opvæksten, hvor de kæmper med identitet, kønsbevidsthed, rolle-modeller osv.

Er det disse billeder, vi vil der skal sidde på vores børns nethinder, når de lukker øjnene og lægger sig til at sove? Eller når de begynder at interessere sig for det andet køn? Mange forskere og børnelæger, og det er både danske og udenlandske, har efterhånden udtalt, hvor skadelig porno er for børn. Den gør også noget ved børnenes og vort eget syn på kvinder, vort eget syn på mænd, vort eget syn på mennesker i det hele taget.

Lad os få lov til at leve i et demokrati og ikke i et pornokrati. Med andre ord, fri porno for dem, der ønsker den, og pornofrihed for alle os andre.

Kim Behnke (FRI):

Hr. Frank Dahlgaard har lagt meget vægt på ønsket om at beskytte børn mod at se pornografiske film. Og vi er fuldstændig enige med hr. Frank Dahlgaard i, at børn ikke skal se pornografiske film. Men spørgsmålet er, om det her forslag hjælper nogen steder.

For det første har vi den opfattelse, at hvis børn sidder og ser fjernsyn efter midnat, så er problemet ikke, hvad der bliver sendt i det tv, de sidder og kigger på, men så er problemet, at børnene overhovedet sidder og ser fjernsyn efter midnat. Og det løser forslaget jo ikke.

For det andet er det sådan, at børnene har mulighed for at se pornografiske film på alle mulige andre måder. Det kan være, at der i hjemmet findes videofilm med pornografi, som børnene kan se på alle mulige tidspunkter også før kl. 24.

Børnene har måske adgang til Internet, hvor der er faste billeder såvel som levende billeder, der oven i købet kan være langt mere voldsomme end det, der bliver sendt på tv-kanaler. Men kan se på Internettet 24 timer i døgnet, hvis man vil det.

Derudover rammer forslaget jo kun ukodede betalingsfri tv-kanaler. Hvis forældrene har valgt at have abonnement på en af de betalingskanaler, der findes, hvor der sendes pornografi, ja, så kan børnene vel også vælge at se det, hvis ikke forældrene forhindrer det.

Endelig glemmer hr. Frank Dahlgaard jo fuldstændig, at der på en række af de satellittransmitterede kanaler, som man kan modtage i Danmark, også sendes pornografi.

Så pornografien er til stede alle steder, og hvis vi ønsker, at børn ikke skal se pornografien, jamen så er der kun én metode til det, og det er, at forældrene er dem, der afgør, hvad der skal ses på fjernsynet, og for de forældre, der måske ikke umiddelbart selv er hjemme i alle de timer, børnene er alene hjemme, måske om eftermiddagen osv., er det så enkelt, at moderne fjernsynsapparater er sådan indrettet, at man kan lægge blokeringer ind på visse kanaler. Man kan lægge blokeringer ind på visse tidspunkter af døgnet, og kun hvis man kender en nærmere pinkode, kan man få lov til at åbne for de kanaler på de tidspunkter af døgnet.

Så de forældre, der ikke ønsker at sidde vagt ved deres børn hele tiden, medens de ser fjernsyn eller zapper en tur rundt på kanalerne, kan lægge blokeringer ind, så børnene ikke ser de kanaler, hvor der bliver sendt pornografi.

Så alt i alt mener vi, at alle muligheder, også tekniske, er til stede for, at man kan hjælpe de forældre, som ønsker at forhindre deres børn i at se pornografi.

Jeg kan ikke lade være med at komme med en enkelt bemærkning til sidst om, at hvis vi følger den tankegang, som hr. Frank Dahlgaard her lægger til grund, så ender vi i norske tilstande, hvor selv de folk, der frivilligt har valgt at tilkøbe et abonnement på en kanal, hvor der sendes pornografi, får sådan en stor sort plade på skærmen, hvor der står, at statens et eller andet bureau har valgt at censurere den pågældende udsendelse, selv om folk af egen fri vilje har valgt at tegne et abonnement eller købe den pågældende udsendelse. Det ønsker vi ikke.

Vi ønsker, at yttringsfriheden skal gælde også for pornografiske udsendelser. Vi ønsker ikke, at børn skal se dem, men vi mener, at den bedste kontrol for at forhindre børn i at se dem er og bliver forældrene og ikke Folketinget.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Jeg vil bare benytte lejligheden til at sige tak til hr. Frank Dahlgaard for at rejse debatten. Jeg tror nemlig, at det er vigtigt, at vi i samfundet løbende har en diskussion om, hvad der er godt, og hvad der ikke er godt for børn.

For mig at se er det meget klart, at det er gået for vidt på nogle områder, at vi ganske enkelt ikke er gode nok til at beskytte børnene, at vi ikke sikrer, at børn har en eller anden fundamental ret til netop at være børn, altså en ret til en barndom. Somme tider glemmer vi, at der må være en forskel mellem barndommen og voksenalivet.

Men det er ikke ensbetydende med, at jeg støtter det her beslutningsforslag. Jeg mener nemlig, at med den medielovgivning, vi har, er vi i stand til at beskytte børnene. Det kræver stadig en aktiv indsats fra forældrene, nemlig at de sørger for at lægge børnene i seng inden kl. 12, og det burde også være noget naturligt at de gjorde det.

Når jeg så alligevel tager ordet, er det for at sige, at jeg tror, den her type debat også er med til at sætte en værdidiskussion i gang ude i det samfund, som vi er en del af, altså er med til at

sikre, at vi løbende har en drøftelse af det gode og det onde og det rigtige og det forkerte.

Det synes jeg også den her debat har afspejlet, samtidig med at den har dokumenteret, at vi stadig væk har et liberalt forhold til pornografien i Danmark under den forudsætning, at vi altså er i stand til at beskytte de mindreårige. Det er også regeringens politik. Vi skal beskytte børnene, vi skal sikre deres ret til at have en barndom.

Frank Dahlgaard (UP):

Tak også til kulturministeren her sidst, som kom med nogle betragtninger om, at det var en meget god debat. Det var der så andre ordførere der ikke mente. Der var ordførere, der mente, at man spildte Folketingets tid med det her. Ordføreren for Venstre, som også talte for De Konservative, der ikke gad være her, sagde, at det her var tidsspilde, og at det var noget, som kunne ordnes ude lokalt.

Jeg er dybt skuffet og også noget overrasket over den holdning fra Venstre og De Konservative.

Det må være sådan, at det ikke bare er forældrene, der har et ansvar, men også mediedirektørerne, politikerne og også politikerne her i Folketinget. Når tingene ikke fungerer godt, og når en kulturminister kan give udtryk for det, som ministeren netop her sidst gav udtryk for, så er det vel nærliggende, at det er Folketinget, der griber ind og hjælper forældrene med at gøre det muligt at forhindre deres børn i eller beskytte deres børn imod at se det her pornografi, også selv om det er efter kl. 12. Mange børn og unge har eget tv, eget værelse og kan være oppe i weekenden og desværre også ellers efter kl. 12. Det kan ikke altid styres, heller ikke af gode forældre, og så mener jeg, at Folketinget burde være med til at hjælpe forældrene.

Ingen tak til Venstres og De Konservatives ordfører, for jeg synes, det var ringe, det var uforberedt, og at der blev argumenteret dårligt, og jeg fatter ikke holdningen bag. Den kommer Venstre og De Konservative til selv at forklare befolkningen i en valgkamp.

Men tak først og fremmest til Kristeligt Folkeparti, hvor fru Tove Videbæk kom med en meget flot ordførertale om det her.

Tak også til hr. Poul Nødgaard fra Dansk Folkeparti, der ikke ville afvise forslaget, og som havde sat sig ind i tingene, og faktisk også tak til SF's hr. Aage Frandsen, som gik til det her, synes jeg, på en ordentlig måde, selv om han så,

kunne jeg forstå, afviste det, men han havde trods alt sat sig ind i tingene og havde taget det seriøst.

Hr. Poul Nødgaard opremsede meget rigtigt, at vi jo har haft en debat, en forespørgselsdebat, nemlig 10. november 2000, der var mere generel, og 5 dage senere fremsatte CD et forslag ved fru Lone Yalcinkaya, som jeg har forstået ligger tæt op ad det her, og som går ud på at forhindre, at børn og unge kan gå ind på computere i skoler, biblioteker og offentlige rum og direkte komme ind på nogle pornografiske hjemmesider.

Det er teknisk muligt at sætte sådanne filtre på, og jeg har forstået, at i det folketingsudvalg, der blev henvist til, jeg ved ikke, om det var Kulturudvalget eller Forskningsudvalget, var der en forståelse for, at der skulle afgives en beretning. Den er ikke afgivet endnu. Jeg ved ikke, hvad der er sket, men i hvert fald har jeg set et beretningsudkast, og jeg sagde lige før jul god jul til en glad forslagsstiller fra CD, som følte, at hun nu havde fået opbakning til sit forslag.

Det er jo fuldstændig i tråd med det her. Her drejer det sig altså om tv og ukodet betalingfri tv-kanal, det andet var om i offentlige rum, biblioteker og skoler, at forhindre børn og unge i at gå ind på computere, på hjemmesider. Hvordan kan man have en positiv holdning i den ene situation og ikke i den anden?

Det er også fuldstændig rigtigt, som hr. Poul Nødgaard havde gravet frem, at i spørgetimen den 21. november 2000 var vi nogle stykker, der gik til socialministeren med spørgsmål om hans holdning til det her, for han er jo minister for børn og unge, og så svarede han, efter at ikke bare jeg selv, men også CD's fru Yvonne Herløv Andersen havde stillet spørgsmål, at han ville da, hvis der kom konkrete forslag, som var håndterbare, også gerne være med til at kigge på det. Det sagde den minister fra regeringen, som har ansvar for børn og unge, og derfor havde jeg da håbet og troet, at der var nogen opblødning fra regeringens side til at gå ind og se på det her og måske afvise det konkrete forslag, men så komme med noget andet i stedet for at lade det hele sejle videre, for som det er nu, hvor vi altså har græsrodsbevægelser, der vokser frem, som på få uger kan samle – var det 20.000? – underskrifter mod bl.a. sådan noget som det her, jamen så kører debatten videre.

Der er en helt anden holdning ude i befolkningen, og jeg synes, at et flertal i Folketinget har givet udtryk for ansvarsløshed, ansvarsforflygtigelse og en manglende hjælp til forældre-

ne, og at det flertal i Folketinget ikke føler, hvad der rører sig i befolkningen.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Efter at hr. Johannes Lebech er blevet udnævnt til kirkeminister, har Det Radikale Venstres folketingsgruppe udpeget Peter Hvid Jensen til at indtræde som nyt medlem af Danmarks Radios bestyrelse for den resterende del af indeværende funktionsperiode. Den pågældende er herefter valgt.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 24. januar 2001, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 19.55
